

 REPUBLIKA SLOVENIJA 3 MINISTRSTVO ZA GOSPODARSTVO	
Prejeto	12 -02- 2007
Vredn.:	
Priloge:	
Sig. znak:	Številka zadeve:
	306-2/2006-10

Opr.št. PR 4802/2006-2407

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Okrajno sodišče v Ljubljani je po okrajni sodnici Jasni Deu v zadevi o prekršku zoper storilki - pravno osebo GOSPODARSKO ZBORNICO SLOVENIJE, s sedežem Dimičeva 13, 1000, Ljubljana in odgovorno osebo

ki ju zastopa Odvetniška pisarna Miro Senica in odvetniki v Ljubljani, zaradi prekrška po členu 52/1-1 Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence (ZPOmK), po zahtevi zagovornika za sodno varstvo z dne 13.03.2006 zoper odločbo o prekršku URADA RS ZA VARSTVO KONKURENCE z dne 03.03.2006, št. odločbe 306-20/2006-4; Odl.3/2006,

r a z s o d i l o:

I.

Odločba o prekršku URADA RS ZA VARSTVO KONKURENCE z dne 03.03.2006, št. odločbe 306-20/2006-4; Odl.3/2006 se odpravi.

II.

Obdolžilni predlog 306-20/2006-4; Odl.3/2006 z dne 03.03.2006 zoper obdolženo pravno osebo GOSPODARSKO ZBORNICO SLOVENIJE, s sedežem DIMIČEVA 13, 1000 LJUBLJANA in obdolženo odgovorno osebo

, zaradi prekrška po 1. alineji 1. odstavka 52. člena ZPOmK, ki naj bi ga storili dne 10.12.2003, ko je obdolžena pravna oseba na 2. rednem zboru Strokovnega združenja založnikov in knjigotržcev Slovenije sprejela Splošne pogoje delovanja slovenskega knjižnega trga (v nadaljevanju: Splošne pogoje), katerih naslednje določbe: 12. odstavek 1. člena, ki določa, da knjigam, ki so namenjene prodaji, ob izidu založnik določi enotno ceno za prodajo na slovenskem knjižnem trgu; 2. člen, ki določa, da mora enotna cena knjige veljati povsod po Sloveniji hkrati in za vsak segment kupcev enakopravno; 2. odstavek 3. člena, ki določa, da enotna cena knjige, ki jo določi založnik, velja najmanj 12 mesecev; 1. odstavek 4. člena, ki določa, da založnik lahko v času življenjske dobe knjige določi popuste na enotno ceno knjige, ki morajo veljati za vse po enakih pogojih in istočasno na celotnem ozemlju Slovenije; 5. člen, ki določa da založniki in knjigotržci lahko ponudijo končnemu kupcu do 5 % popusta v svoje breme in ki po sprejetju spremembe tega člena dne 14.09.2005 določa, da knjigotržec in založnik lahko prosto določata popuste in 1. odstavek 10. člena, ki določa, da ceno za razprodajo določi založnik knjig enotno za celotno območje Slovenije istočasno in enako za vse, ki se ukvarjajo s prometom knjig, predstavljajo sklepe podjetniškega združenja o pogojih poslovanja na trgu, katerih cilj je preprečevati, ovirati oz. izkrivljati konkurenco v Republiki Sloveniji, zaradi česar naj bi prišlo do kršitve 5. člena v povezavi s 3. členom ZPOmK,

se na podlagi 3. odstavka 106. člena v zvezi s 3. alineo 4. odstavka 106. člena Zakona o prekrških (ZP-1)

z a v r n e.

Stroški postopka bremenijo proračun.

O b r a z l o ž i t e v

Z izpodbijano odločbo o prekršku je bila storilki pravni osebi Gospodarski zbornici Slovenije zaradi prekrška po 1. alineji 1. odstavka 52. člena ZPOmK izrečena globa 10.000.000,00 tolarjev (41.729,26 evrov) in storilki odgovorni osebi pravne osebe [REDACTED] zaradi prekrška po 3. odstavku 52. člena ZPOmK izrečena globa 1.000.000,00 tolarjev (4.172,93 evrov), obema pa so bili odmerjeni tudi stroški postopka v znesku 9.500,00 tolarjev (39,64 evrov).

Zoper odločbo o prekršku sta storilki po svojem zagovorniku vložili zahtevo za sodno varstvo, ker je odločba o prekršku nepravilna in nezakonita. Navajata, da prekršek ni storjen, saj so Splošni pogoji v skladu z določili ZPOmK. Sicer pa je postopek za prekršek zastaran, saj bi moral prekrškovni organ postopek za prekršek začeti najkasneje dne 10.12.2005, glede na to, da ima odločba opravilno številko iz leta 2006, pa je jasno, da je organ pričel s postopkom v letu 2006. Sicer pa glede na določbo 222. člena ZP prekrškovni organ ni bil pristojen za odločanje v tem postopku, saj se za prekrške, ki so bili storjeni pred uveljavitvijo novega ZP-1, uporabljajo prej veljavni predpisi, zato bi moral prekrškovni organ zgolj podati predlog za uvedbo postopka o prekršku. Prekrškovni organ tudi ni pravilno ugotovil dejanskega stanja in posledično ni pravilno uporabil materialnega prava, saj bi poleg domače zakonodaje bilo potrebno v celoti upoštevati tudi zakonodajo Evropske skupnosti, in sicer Resolucijo št. 2001/C73/03. V konkretni situaciji so podani tudi vsi pogoji za ugotovitev, da gre za dopustno izjemo po ZPOmK, od sicer prepovedanih omejevalnih sporazumov po 3. odstavku 5. člena ZPOmK. Nepravilen je zaključek prekrškovnega organa, da naj bi odgovorna oseba prekršek storila ob pripravi gradiva za sejo upravnega odbora, saj naj ne bi opozorila upravnega odbora na kasneje ugotovljeno in sporno nezakonitost Splošnih pogojev, kajti njeno dejanje je imelo učinke zgolj nasproti upravnemu odboru, ki je svobodno sprejemal odločitve in tako očitani prekršek ni bil storjen z njenim dejanjem ali z opustitvijo dolžnega nadzorstva. Storilki vlagata zahtevo za sodno varstvo tudi iz razloga izrečenih sankcij in predlagata, da jima sodišče v primeru, da ju spozna za odgovorna za očitani jima prekršek, izreče opomin.

Zahteva za sodno varstvo je utemeljena.

Pri presoji navedb storilk glede pristojnosti prekrškovnega organa sodišče ugotavlja, da so navedbe utemeljene. Zakon o prekrških (ZP-1) v 222. členu določa, da se postopki o prekrških, ki do začetka uporabe tega zakona še niso bili pravnomočno končani, dokončajo in izrečene sankcije izvršijo po dosedanjih predpisih. Dne 07.02.2003 je prenehal veljati Zakon o prekrških (Ur.l. SRS št. 25/83 in nasl. ter Ur.l.RS št. 10/91 in nasl.; v nadaljevanju ZP) in je začel veljati nov Zakon o prekrških (Ur. l. RS št. 7/03 in nasl.; v nadaljevanju ZP-1). Prekršek, ki se očita storilkama, naj bi bil storjen dne 10.12.2003 in je torej v tem času že veljal nov ZP-1, ki pa se še ni uporabljal. Uporabljati se je začel dne 01.01.2005, ko je Urad RS za varstvo konkurence tudi začel z delom kot prekrškovni organ. V skladu z določbo 1. odstavka 50. člena ZP-1 se postopek o prekršku začne po uradni dolžnosti, ko opravi prekrškovni organ v okviru svoje pristojnosti v ta namen kakršnokoli dejanje, ali z vložitvijo pisnega predloga

oškodovanca, državnega tožilca ali državnega organa, nosilca javnih pooblastil ali samoupravne lokalne skupnosti (predlagatelji). Glede na dejanja, ki jih je Urad RS za varstvo konkurence opravil do začetka uporabe ZP-1, sodišče ugotavlja, da se je postopek o prekršku sicer začel že po uveljavitvi ZP-1, vendar pa do začetka njegove uporabe še ni bil pravnomočno končan, zato bi se moral v skladu z določbo 222. člena ZP-1 dokončati po prej veljavnem ZP. V skladu s stališčem Ustavnega sodišča v odločbi P 207/05 z dne 12.01.2006 so namreč postopki o prekršku, ki do začetka uporabe ZP-1 še niso bili pravnomočno končani, tisti postopki, ki so bili uvedeni (začeti) še v času veljavnosti ZP, in tisti, ki so bili uvedeni (začeti) po uveljavitvi novega ZP-1. Ker torej postopek o prekršku do 01.01.2005 še ni bil pravnomočno končan, bi moral Urad RS za varstvo konkurence postopati po prej veljavnem ZP in pri sodišču vložiti predlog za uvedbo postopka o prekršku, saj po ZP ni imel pristojnosti odločiti po hitrem postopku in izdati odločbo o prekršku. Ker pa je odločbo o prekršku kljub temu izdal, je le-ta nezakonita in zato jo je sodišče odpravilo, saj je bila storjena kršitev določb postopka, ker ni odločil pristojni organ.

V skladu z določbo 2. odstavka 65. člena ZP-1 je torej sodišče odpravilo odločbo o prekršku in jo štelo za obdolžilni predlog, prekrškovni organ pa za predlagatelja postopka. Pri presoji, ali so podani pogoji za postopek o prekršku po določbah, ki veljajo za redni sodni postopek o prekršku, pa je sodišče ugotovilo, da teh pogojev ni, saj zaradi zastaranja postopek o prekršku ni več mogoč. ZP-1 v 1. odstavku 42. člena namreč določa, da postopek o prekršku ni dopusten, če pretečeta dve leti od dneva, ko je bil prekršek storjen, vendar pa postopek o prekršku v nobenem primeru ni več mogoč, ko poteče dvakrat toliko časa, kolikor ga zahteva zakon za zastaranje postopka o prekršku. Enak zastaralni rok določa tudi ZPOMK v 55. členu. Sodišče ugotavlja, da je bil prekršek storjen dne 10.12.2003, ko je obdolžena pravna oseba sprejela Splošne pogoje, saj to izhaja tako iz izreka kot tudi obrazložitve izpodbijane odločbe o prekršku oziroma obdolžilnega predloga. Naknadno (14.09.2005) je sicer obdolžena pravna oseba sprejela še spremembo 5. člena Splošnih pogojev, kar pa ne vpliva na čas storitve prekrška, saj s sprejetjem te spremembe ne gre za novo kršitev 5. člena ZPOMK, temveč za odpravo prej določene omejitve višine popusta in s tem domnevne omejitve konkurence. Ker ne gre za trajajoči prekršek, saj je bil prekršek storjen z dnem sprejema Splošnih pogojev, katerih posamezne določbe naj bi domnevno omejevale konkurenco, teče dveletni (relativni) in štiriletni (absolutni) zastaralni rok od dne 10.12.2003. Sodišče bi torej moralo kot organ, pristojen za postopek, opraviti kakršnokoli dejanje, ki bi merilo na pregon storilcev, najkasneje do 10.12.2005, česar pa ni moglo storiti, saj obdolžilni predlog do takrat sploh še ni bil podan. Ker torej zaradi poteka relativnega zastaralnega roka postopek o prekršku ni dopusten, je sodišče na podlagi 3. odstavka 106. člena ZP-1 obdolžilni predlog zavrnilo.

Ker je sodišče izpodbijano odločbo o prekršku odpravilo in obdolžilni predlog zavrnilo že iz zgoraj navedenih razlogov, ni presojalo še drugih zatrjevanj v zahtevi za sodno varstvo.

Stroški postopka bremenijo proračun. V skladu z določbo 2. odstavka 147. člena ZP-1 sodišče povprečnine ni določilo, saj je bilo v celoti odločeno v korist obdolženek.

PRAVNI POUK: Zoper to sodbo v skladu z 2. odstavkom 66. člena ZP-1 ni pritožbe.

Okrajno sodišče v Ljubljani,
dne 07.02.2007

